

Sygn. akt I ACo 92/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Roman Sugier
----------------	------------------

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2019 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku D. D. (D. D.)

przy uczestnictwie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w C. nr KRS (...)

--	--

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

postanawia:

- 1) stwierdzić wykonalność wyroku Piłkarskiego Sądu Polubownego (...) z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie o sygnaturze akt SP-51/17 w zakresie punktu 1 oraz punktu 3 w całości, przez nadanie temu wyrokowi klauzuli wykonalności;
- 2) stwierdzić wykonalność wyroku Piłkarskiego Sądu Polubownego (...) z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie o sygnaturze akt SP-51/17 w zakresie punktu 2 w całości, przez nadanie temu wyrokowi klauzuli wykonalności;
- 3) zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wierzyciela 300 + 240 + 17 (557 złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I ACo 92/18

UZASADNIENIE

Wierzyciel D. D. we wniosku skierowanym do sądu w dniu 19 grudnia 2018 r. (k. 7) wnosił o:

- 1) stwierdzenie wykonalności wyroku Piłkarskiego Sądu Polubownego (...) z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie o sygnaturze akt SP-51/17 w zakresie punktu 1 oraz punktu 3 w całości, przez nadanie temu wyrokowi klauzuli wykonalności,
- 2) stwierdzenie wykonalności wyroku Piłkarskiego Sądu Polubownego (...) z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie o sygnaturze akt SP-51/17 w zakresie punktu 2 w całości,
- 3) zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych powiększonych o podatek VAT oraz kosztów opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 34 złote,

4) doręczenie wierzycielowi tytułów wykonawczych opatrzonej klauzulą wykonalności.

Uzasadniając wniosek wierzyciel podał, że strony poddały spór pod rozstrzygnięcie Piłkarskiego Sądu Polubownego, co wynika z § 9 pkt a i c Regulaminu tego Sądu, art. 47 § 1 Statutu (...) oraz § 14 ust. 3 kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z dnia 26 czerwca 2013 r.

Piłkarski Sąd Polubowny (...) wyrokiem z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt SP-51/17 zasądził w punkcie 1 od dłużnika na rzecz wierzyciela 90.735 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 7 października 2017 roku do dnia zapłaty a w punkcie 3. 927,68 złotych tytułem zwrotu części kosztów procesu i 3.000 złotych tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego.

Dłużnik odwołał się od tego wyroku do Pięciosobowego Zespołu (...) Sądu Polubownego, który wyrokiem z dnia 19 listopada 2018 r. oddalił wniosek dłużnika o ponowne rozpoznanie sprawy i zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela 3.315 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Wyrok Sądu Polubownego uprawomocnił się 19 listopada 2018 r.

Dłużnik nie uregulował zasądzonej należności.

Do wniosku dołączono oryginały wspomnianych wyroków, zawiadomienie o ich prawomocności oraz oryginał kontraktu między wnioskodawcą i dłużnikiem z dnia 26 czerwca 2013 r. o profesjonalne uprawianie piłki nożnej w § 14 ust. 3, którego zawarto zapis, że wszelkie spory majątkowe wynikające z kontraktu zostaną poddane rozstrzygnięciu Piłkarskiego Sądu Polubownego (...) z siedzibą w Warszawie, działającego na podstawie swojego regulaminu.

Dłużnik (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w C. w odpowiedzi na wniosek wnosił o odmowę stwierdzenia wykonalności wyroków sądu polubownego oraz o zasądzenie od wierzyciela na jego rzecz kosztów postępowania.

Podniósł, że 23 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy (...) w (...) wydał postanowienie o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego wobec Spółki (...) SA w trybie przyspieszonego postępowania układowego. Układ został zatwierdzony postanowieniem tego Sądu z 14 grudnia 2017 r., które uprawomocniło się 13 marca 2018 r.

Sędzia-komisarz zatwierdził spis wierzytelności obejmujący m.in. wierzytelność D. D..

Wierzytelność wnioskodawcy została objęta układem a co za tym idzie dysponuje on już tytułem wykonawczym na zasadach wynikających z układu. D. D. został zaliczony do II grupy wierzycieli i zgodnie z układem jego wierzytelność bez kosztów i odsetek liczonych do dnia otwarcia postępowania układowego zostanie spłacona w 20 równych, kwartalnych ratach począwszy od 2 kwartału po uprawomocnieniu się postanowienia o zatwierdzeniu układu.

Ponadto dłużnik podniósł, że z dniem uprawomocnienia się postanowienia zatwierdzającego układ tytuły wykonawcze lub egzekucyjne obejmujące wierzytelności objęte układem tracą wykonalność z mocy prawa.

Wierzyciel odnosząc się do odpowiedzi dłużnika na wniosek podtrzymał dotychczasowe stanowisko podnosząc, że układ nie wiąże wierzycieli, których dłużnik nie ujawnił i którzy nie brali udziału w postępowaniu układowym. Nie może on więc uzyskać tytułu wykonawczego w związku z zatwierdzonym układem. Ponadto wyroki sądów polubownych, których dotyczy wniosek, bez stwierdzenia ich wykonalności nie wywierają skutków o jakich mowa w przepisach art. 365 i 366 k.p.c.

Dłużnik przy piśmie z dnia 6 marca 2019 r. złożył do akt sprawy odpis postanowienia Sądu Rejonowego (...) w (...) z dnia 14 grudnia 2017 r. w ramach którego ujawniono sporna wierzytelność w stosunku do D. D. została określona na 38.000 zł.

Sąd Apelacyjny w Katowicach zważył co następuje:

Wniosek należy uznać za zasadny, poza częścią roszczenia dotyczącą zwrotu kosztów postępowania.

Wierzyciel przedłożył dokumenty, które zgodnie z przepisem art. 1213 k.p.c. należy dołączyć do wniosku o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego.

Postępowanie w tym przedmiocie ma z istoty swej uproszczony charakter.

W przypadku wyroków krajowych sądów polubownych odmowa stwierdzenia wykonalności może nastąpić jedynie w przypadku stwierdzenia negatywnych przesłanek o jakich mowa w przepisie art. 1214 § 3 k.p.c.

Żadna z tych przesłanek w sprawie nie występuje.

Brak jest bowiem ustawowego zakazu poddania sporu istniejącego między stronami pod rozstrzygnięcie sądu polubownego (art. 1214 § 3 ust. 1 k.p.c.), wykonanie wyroku tego sądu nie byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (art. 1214 § 3 ust. 2 k.p.c.) ani też wyrok tego sądu nie pozbawia konsumenta praw o czym mowa w art. 1214 § 3 ust. 3 k.p.c.

Zgodnie z przepisem art. 1212 § 1 k.p.c. wyrok sądu polubownego ma moc na równi z wyrokiem sądu dopiero po stwierdzeniu przez sąd ich wykonalności.

Stwierdzenie wykonalności następuje zaś na zasadach określonych w Tytule VIII Księgi trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego.

Ogranicza się więc do badania, czy spełnione zostały wymogi formalne wniosku oraz czy nie zachodzą negatywne przesłanki jego uwzględnienia wyspecyfikowane taksatywnie w przepisie art. 1214 § 3 k.p.c.

Dlatego w ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutu dłużnika, że wierzyciel nie ma interesu prawnego w uzyskaniu tego rodzaju tytułu wykonawczego, gdyż może dochodzić wierzytelności w oparciu o tytuł uzyskany w postępowaniu restrukturyzacyjnym. Zwłaszcza, że wierzyciel temu zaprzecza a poczynienie stanowczych ustaleń w tym zakresie wymagałoby prowadzenia postępowania dowodowego, na co nie pozwalają wspomniane przepisy art. 1212 § 2 k.p.c. i 1214 § 3 k.p.c.

W analogicznej sytuacji, dotyczącej możliwości nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu zasądzającemu wierzytelność objętą z mocy prawa układem zawartym w postępowaniu układowym zarówno w orzecznictwie jak

i w literaturze przedmiotu wyrażono pogląd, za dopuszczalnością nadania klauzuli wykonalności. Mimo, że także w takim przypadku postępowanie egzekucyjne w oparciu o taki tytuł wykonawczy nie może być prowadzone. Wskazuje się w takim przypadku na specyfikę postępowania klauzulowego (por. post. SA w Poznaniu z 22.02.2013 I ACz 127/13 LEX nr 1289671, post. SA w Łodzi z 7.03.1993 I ACz 138/03 OSA 1993 z 11 poz. 78, Dariusz Chraponicki Komentarz do art. 259 ustawy Prawo restrukturyzacyjne – system informacji prawnej LEX).

Uwzględnienie wniosku nie zagraża dłużnikowi prowadzeniem egzekucji wierzytelności w oparciu o dwa odrębne tytuły egzekucyjne. Zgodnie bowiem z przepisem art. 170 ust. 3 ustawy Prawo restrukturyzacyjne tytuły wykonawcze lub egzekucyjne obejmujące wierzytelności objęte układem tracą wykonalność z mocy prawa. Regulacja zawarta w przepisie art. 259 ustawy Prawo restrukturyzacyjne oraz możliwość wniesienia skargi na czynności komornika chronią dłużnika przed egzekucją wszczętą w oparciu o wyroki sądu polubownego, jakich dotyczy wniosek jeśli dotyczą one on wierzytelności objętej układem zatwierdzonym w postępowaniu restrukturyzacyjnym.

Dlatego Sąd Apelacyjny na mocy art. 1213 § 1 k.p.c. i art. 1214 § 4 k.p.c. a contrario uwzględnił wniosek.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. oraz przepisu art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i § 8 ust. 1 pkt 14 w związku z §

10 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (D. U. 2015.1800).

Brak było podstaw do uwzględnienia wniosku w tym zakresie co do żądania zwrotu kosztów opłaty skarbowej w kwocie 34 złote, gdyż zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej część IV – opłata tego rodzaju wynosi 17 złotych. Sąd Apelacyjny nie znalazł też podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku o powiększenie wynagrodzenia pełnomocnika dłużnika – ustanowionego z wyboru – o podatek od towarów i usług. Dlatego na zasądzone kwoty składa się zwrot 300 złotych z tytułu opłaty od wniosku, 240 złotych to zwrot wynagrodzenia pełnomocnika i 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej jaką należało uiścić.